

поставилъ по срѣдата на избирателитѣ епископи. Тая случка се скоро разчула по градътъ, и черквата се напълнила съ вѣрующии. Тогава най-стария епископъ станалъ на срѣдата и като посочилъ Св. Николая, рекълъ: „Приемнете пастиря, когото е избралъ Духъ Святій и комуто самъ Господъ поръчва управлението на вашитѣ души!“. Събрания народъ много се зарадвалъ и благодарилъ Богу за тоя изборъ. Епископитѣ още тая сутренъ посветили Св. Николая въ епископски санъ и го прогласили за архиепископъ на святителската катедра Миръ-Ликийска.

Като станалъ епископъ, Светителъ Николай разбралъ, че сега именно, отъ тая минута се почва тоя подвигъ и труденъ животъ, за когото бѣ повикалъ Господъ още отъ много по-рано. Той разбралъ заповѣдта на Господа Исуса Христа, която той бѣ далъ на Светитѣ апостоли и на всичкитѣ приемници пастири черковни: Нека свѣтлината (на нашия добродѣтеленъ животъ) да свѣтне прѣдъ человецитѣ, щото тѣ, като видятъ нашитѣ добри дѣла, да прославятъ Вашия Отецъ небесенъ!“ А отъ друга страна Светителъ Николай помнилъ думитѣ на св. Апостолъ Павла къмъ епископа Тимогея, „Бжди образецъ на вѣрнитѣ, както въ учението си, така въ живота си, а така и въ вѣрата си!“ Тия високи и съ голѣма отговорностъ свързани обязанности накарали новия святителъ да измѣни прѣдишния си уединенъ животъ съ животъ явенъ и общественъ, който е трѣбвало да служи за обра-